

Vždycky jsem to já

Dalibor Janda

Intro **A E F#mi E F#mi C#mi**

1. Všechno já jsem měl po bráchovi zděděný,
i těch šatů pár, v kterých on si hrál,
o vánocích, když se všem rozdávaly dárky,
byl jsem já ten poslední, kdo se kouknout šel ...

Vždycky jsem to já, koho smůla prohání,
vždycky jsem to já, kdo to chápat má.
Ráno, když se probudím a jdu koupit housky,
v krámě řeknou: Litujem. Já jdu s prázdnou dál.

Vždycky jsem to já koho smůla prohání,
vždycky jsem to já, kdo to chápat má.
Jen tak v tílku když jdu ven, vždycky přijde bouřka,
když náhodou deštník mám, slunce svítívá.

Solo viz Intro

2. Dívku, co jsem chtěl, víckrát už jsem nepotkal,
důvod nebyl ten, že bych trému měl,
na schůzku když já jsem šel, jízdní řád se měnil,
autobusy, kam jsem chtěl, prý už nejezdí.

Vždycky jsem to já, koho smůla prohání,
vždycky jsem to já, kdo to chápat má.
I když lásku nalákám a vyrazíme spolu,
nikde nic se nekoná, zavírací den.

Vždycky jsem to já, koho smůla prohání,
vždycky jsem to já, kdo to chápat má.
V pátek jsem se narodil, třináctýho k tomu,
dál nevěřím pověrám, klidně zpívám dál.

ending: **A E F#mi A H E**